

som Formaal saavel i sin Betænkning som i sine Bemærkninger og naturligvis ogsaa ved den Afstemning, der senere vil blive foretaget, nemlig dette at bidrage til derigennem at støtte, at man ved en Særbeskatning understreger Karakteren af de stærkere Ølsorter som særligt Luksusøl. Jeg nærer ikke Tvivl om, at med de Beskatningsregler, som her foreslaas, vil det lykkes — hvad jeg anser for meget ønskeligt — at bevare i det væsentlige Ølforbruget paa de lettere Sorter, og det kan jo ikke nytte noget, at det ærede Medlem overfor dette høje Ting fremsætter den uhyre Overdrivelse, at dette, at man tillader en Alkoholforøgelse af Pilsnerøllet med nogle faa Brøkdeler af en Procent, op til $\frac{1}{2}$ pCt., skulde være dræbende for Ædruelighedens Fremme og tilintetgørende for Ædruelighedsarbejdet i vort Folk. En saadan Paastand kan man fremsætte fra en Talerstol, thi den er ligesom Papiret taalmodig, men med Virkeligheden har den intet som helst at gøre.

Jeg skal ikke blande mig stærkt ind i den Polemik, som jeg har hørt blive ført mellem den ærede Ordfører for Udvalget (Hedegaard) og det ærede Medlem Hr. Heilesen med Hensyn til Vinforbruget her i Landet i de senere Aar. Tallene, som jeg ogsaa her staar med, og som er til det høje Tings Disposition, men som er det ærede Medlem Hr. Heilesen som Medlem af Afviklingsudvalget vel bekendt, viser, at der for Vin under 15 pCt. Alkohol har været i 1922 i Sammenligning med de samme Maaneder 1921 en Stigning af 74 pCt., og at for Vin med fra 15 til 26 pCt. Alkohol har den tilsvarende Stigning været 127 pCt., altsaa særdeles betydelig. Men hvorledes man nu end vil fortolke disse Tal, saa er det dog et Faktum, som enhver, der kender Forholdene rundt paa Arbejdspladserne, er kendt med, at man i stigende Grad er gaaet over fra at konsumere Øl til at nyde saakaldt Portvin, som fremskaffes til billige Priser, og som er i meget høj Grad berusende og ganske utvivlsomt særdeles skadelig. Jeg har endogsaa hørt, at man paa Bryggerier fra Arbejderen Side ikke har kunnet føle sig tilfreds med de Ølsorter, der der fremstilles, men at man i disse som Tillæg har indblandet visse Doser af disse saakaldte Vine.

Det ærede Medlem vil ogsaa se, at hver Gang man i Forbindelse med kriminelle Sager hører om Spiritusnydelse, er det saaledes, at det er betydelige Kvanta af de saakaldte Vine, som har været Anledning til den Beruselse, der har ført ved-

kommende Personer ind i de kriminelle Forhold, som Sagen omhandler. Jeg tror da, at der her foregaar en Udvikling, som er særdeles beklagelig, og som det er ønskeligt at bremse i det Omfang, som det i det hele taget er muligt. Dertil kunde jeg tænke mig, at man kunde bidrage gennem Restriktionernes Bortfald, og, som sagt, jeg tvivler ikke paa, at med de Beskatningsregler, som her foreslaas, vil man støtte Bestræbelserne for, at det almindelige Forbrug forbliver paa de lettere Sorter.

Nu siger det ærede Medlem Hr. Heilesen, at de smaa Bryggerier gør Indsigelse, de siger, at man vil indbrygge Øllet langt stærkere, end det tidligere var Tilfældet, og at der derfor vil medgaa meget større Kvanta Korn end tidligere. Den Skrivelse, som det ærede Medlem Hr. Heilesen citerede, er fra et Tidspunkt, paa hvilket man ikke kunde vide noget endeligt om, hvorledes det hele Spørgsmaal, naar det nærmede sig sin Afgørelse, vilde forme sig, hvor man altsaa ikke kunde vide noget om, at man vilde møde med Forslag om Restriktionernes Ophævelse, med ændrede Beskatningsregler, tilsigtende at sikre baade Storproduktionen og Storforbruget af de lettere Sorter ved ændrede Beskatningsregler. Og det ærede Medlem Hr. Heilesen ved da heller ikke noget om, hvorvidt de smaa Bryggerier overfor det kombinerede Forslag, som her foreligger, indtager den samme Stilling, som Tilfældet var overfor Restriktionernes Ophævelse paa det Tidspunkt, da den Skrivelse affattedes, som det ærede Medlem citerede. Jeg skulde tro, at den Hensyntagen i dobbelt Forstand, som er vist de smaa Bryggerier, baade med Hensyn til Fristen til at forberede sig paa Overgangen til de ændrede Sorter som ogsaa ved de Beskatningslempler for de mindre Bryggerier, der fremgaar af Beskatningslovforslaget, har virket hen til, at Betragtningen muligvis nu hos en Mængde af de smaa Bryggeriers Indhavere er en anden end den, der var fremme den Gang.

Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg var, synes det mig, i ikke ringe Grad usikker i sin Holdning i denne Sag, viste større Usikkerhed, end der ellers plejer at præge det ærede Medlem, særlig i Behandlingen af Sager af en Art som den, vi her beskæftiger os med. Jeg nærer personlig ikke nogen som helst Tvivl om, at det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, og formentlig det store Flertal af hans Parti, i Virkeligheden ikke er Venner af Opretholdelsen af en Tilstand paa det Omraade,